



ಯಾವುದೋ ಪಂಡಿತರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಔಷಧಿ ಇನ್ನಾವುದೋ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಯ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ

ಬಹುಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಚಾರದ ಸರಕಾಗಿ, ಎಷ್ಟೋ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿಗಳೂ ಜನರಿಗೆ ರವಾನೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆಯುರ್ವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಮೂಲಸ್ವರೂಪ, ಬಳಕೆಯ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಬಳಕೆ ಮಾಡಬಾರದ ವಿಧಾನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ರೋಗಿಗೆ ವ್ಯಥಾ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದು ಖಂಡಿತ.

ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಂತೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ, ಮೌಖಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಇತರ ಹಲವು ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ, ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರಿದದ್ದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ದಾರಿಯಾಯಿತು.

ಇಂದು ನಾವು ಆಯುರ್ವೇದ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯವಿದ್ಯೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು ತಾಂತ್ರಿಕರಲ್ಲಿ. ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ,

ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿರತೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಭಾಗಗಳಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವು. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೂ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಶರೀರ. ಇದರ ಸದೃಢತೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಆಯುರ್ವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ: 1. ಸಂಶಮನ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು 2. ಸಂಶೋಧನ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ಸಂಶಮನದಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ವಿಕೃತದೋಷಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಮನಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ಅಂದರೆ ಪಂಚಕರ್ಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ಇದು ದೂಷಿತ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವಂತಹದ್ದು.

ಆಯುರ್ವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗವನ್ನಲ್ಲದೇ, ರೋಗಿಯನ್ನೂ ಚಿಕಿತ್ಸಿಸಬೇಕು. ರೋಗಿ ಮತ್ತು ರೋಗ ಎರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂತರವಿದೆ. ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ನೀಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ರೋಗಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಮನೋದೈಹಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಲು ಮನಸ್ಸಿನ ಪಾತ್ರವೂ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ರೋಗಿಯ ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶ, ಶರೀರಬಲ, ಕಾಲ, ಪ್ರಕೃತಿ, ರೋಗಿಯ ವಯಸ್ಸು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಯುರ್ವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವಸ್ಥವೃತ್ತವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ Prevention better than cure ಎಂಬಂತೆ, ರೋಗ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯ. ದಿನಚರ್ಯೆ, ಋತುಚರ್ಯೆ, ಸದ್ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು. ದಿನಚರ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿದಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಜೀವನ ಕ್ರಮ, ಋತುಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದಿನಚರ್ಯೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ಋತುಚರ್ಯೆ. ಇನ್ನು ಸದ್ವೃತ್ತವೆಂದರೆ ಮಾನವನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರೊಡನೆ, ಕುಟುಂಬದವರೊಡನೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳು.

ಆಯುರ್ವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಮೂರು ದೋಷಗಳಿಗೆ ಉಪಚಾರ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ವಾತ (ವಾಯು), ಪಿತ್ತ (ಉಷ್ಣ) ಮತ್ತು ಕಫ (ಶೀತ). ಎಲ್ಲಾ ಆಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ಪಾನೀಯಗಳ ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ರುಚಿಗಳನ್ನು ಈ ಮೂರು ದೋಷಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಗುರುತಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಉಪಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತ್ರಿದೋಷಗಳ

## ಆಯುರ್ವೇದ ಸ್ವಿರಾಯ್ಡ್ ಬಳಕೆ?

ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಸ್ವಿರಾಯ್ಡ್ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವು ನಕಲಿ ವೈದ್ಯರು ದಿಢೀರ್ ಕಾಯಿಲೆ ಗುಣಪಡಿಸಲು, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ, ಹಣ ಪಡೆಯಲು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಇದೆ. ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆಗಿ ಅಂತಹ ವೈದ್ಯರ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗಳನ್ನು 'ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ವೃತ್ತಿನಿರತರ ಮಂಡಳಿ' ಮುಚ್ಚಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗುಗ್ಗುಲು, ಮೆಂತ್ಯ, ಅಶ್ವಗಂಧ ಮುಂತಾದವು) ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಾಗಿ ಸ್ವಿರಾಯ್ಡ್ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಇಲ್ಲ.

ಮೆಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಯಾಪೊನಿನ್ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ವಿರಾಯ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದು ನೋವು ಮತ್ತು ಊತ ನಿವಾರಕವಾಗಿದ್ದು ಸಂಧಿವಾತ, ಆಮವಾತದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಔಷಧಿಯಾಗಿದೆ. ಗುಗ್ಗುಲು ನಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಪೊನಿನ್, ಗ್ಲೈಕೊಸೈಡ್ಸ್ ಸೇರಿ ಸರಿಸಿಸೋಜಿನಿನ್ ಎಂಬ ಸ್ವಿರಾಯ್ಡ್ ಮಾದರಿಯ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆಮವಾತ ಮತ್ತು ಸಂಧಿವಾತಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಉಪಯುಕ್ತ. ಅಶ್ವಗಂಧದಲ್ಲಿ ವಿಥಿನೋಲಿಯಲ್ ಎಂಬ ರಾಸಾಯನಿಕವು ಸ್ವಿರಾಯ್ಡ್ ಲ್ಯಾಕ್ಟೋನ್ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದು, ಅನೇಕ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ, ರೋಗಿನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಉಪಯುಕ್ತ.

ಇವು ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಷ್ಟೇ. ಇವುಗಳ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆರಾಮವಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಅದೆಷ್ಟೋ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ವಿರಾಯ್ಡ್‌ಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಸೀಸದ ಅಂಶ: ರಸೌಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಹಗಳಿದ್ದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಸದ ಅಂಶ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ರಸೌಷಧಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಪುಟಕೊಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡಿ ನಂತರವೇ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಔಷಧಿ ತಯಾರಿಕಾ ಕಂಪನಿಗಳು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯುವಾಗ ಜಿ.ಎಂ.ಪಿ. (good manufacturing practices) ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೀಸದ ಅಂಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಔಷಧಿ ತಯಾರಕನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.